

lov; det forekommer mig, at det er blevet klart ved alle de Udtalelser, der ere foregaaede her, at man søger at omgaae det, vi i Grunden helst ønskede, nemlig: at bevare Danmarks Riges Grundlov uindskrænket; vi ere jo netop udsendte af Folket for at varne om den, og derfor kan jeg paa ingen Maade give min Stemme til en Indskrænkning i Danmarks Riges Grundlov for at faae Noget, som vi i Grunden taget ere bange for at gaae imøde, og jeg kan heller ikke see, at denne Støtte kan være stor for det nuværende Ministerium. Jeg er bange for, at, naar det kommer dertil, at de skulle støtte sig til den, vil den falde i Staver, fordi den er huul indvendig. Jeg kan derfor ikke give min Stemme til Forslaget om Indskrænkning af Danmarks Riges Grundlov.

Christen Larsen: Det har gjort mig meget ondt at høre det høiarverdige Medlem for Maribo (Monrad) udfaste saadanne Beskyldninger mod os Jaa, der ikke kunne stemme for det foreliggende Forslag, som om vi ikke vidste, hvor vi saae hen, som om vi idealiserede Tingene og ikke levede i en virkelig Verden, eller, kort sagt, ikke vidste, hvorledes vi stode her i Salen, eller hvorledes vor Stilling var. Jeg for min Part er mig ganske godt bevidst, hvilket Maal jeg stiller til, jeg har godt overbetet det, og jeg har troet, at min Mening ligeoverfor den høiarverdige Rigsdagsmand kan være ligesaa gyldig som hans ligeoverfor mig. Jeg kunde altsaa være berettiget til at sige det Samme om dem, der have en anden Anskuelse end jeg; men det skal være langt fra mig at ville stemple Noget saaledes, fordi han har en anden Overbevisning. For mig staaer det imidlertid virkeligt som en Underlighed at stemme for Indskrænkning i Danmarks Riges Grundlov og at benytte Forordningen af 26de Juli som Udgangspunkt for den Fællesforsamling, som skal komme bagefter; thi, naar vi have stemplet denne Forordning som et Grundlovsbrud, for hvilket vi havde paatænkt at reise Anklage mod det förrige Ministerium, og nu alligevel ville benytte denne samme Forordning som et Udgangspunkt, saa kan jeg ikke nægte, at det for mig seer underligt ud, at vi netop nu skulle gaae ind paa disse Ind-

skrænkninger. Naar der er sagt her i Thinget, at de, der have stemt for Adressen, i Grunden maae føle sig forpligtede til at stemme for nærværende Udfast, saa forekommer det mig ogsaa noget underligt. Jeg stemte aldeles ikke for Adressen, fordi jeg gik ind paa den i dens Heelhed; men det forekom mig dengang, at under det Tryk, hvorunder Thinget dengang var ligeoverfor det daværende Ministerium, burde vi være saa enige som muligt, og jeg stemte for Adressen, fordi det jo var muligt; skjøndt jeg just ikke troede stærkt derpaa, at den kunde skaffe Ministeriet bort; men Ud sigten dertil var maaskee bedre, end jeg troede. Jeg stemte kun for Adressen, fordi jeg meente, at den dog maaskee kunde være et Middel til at fjerne et Ministerium, som var Friheden fjendst, men min Stemmegivning gjaldt aldeles ikke Adressens politiske Indhold. Man har ogsaa sagt, at det var umuligt at stemme mod nærværende Udfast, fordi det engang er vedtaget og engang er gaaet igjennem dette Thing; men jeg kan heller ikke finde, at det derfor skulde være umuligt for Noget at stemme derimod, thi man kunde dengang maaskee ikke med Klarhed oversee de politiske Forhold, som vilde komme, naar det var vedtaget, og desuden stode vi, som anmærket er, ligeoverfor et Ministerium, som vi maatte gaae imøde saa yderligt som muligt, hvis vi ikke skulde opgive os selv, og man kunde derfor dengang være tvungen til at gaae ind paa Grundlovsudkastet. Imidlertid har jeg da ikke været med at stemme for det, som det nu foreligger, med Hensyn til det første Alternativ, og det er da heller ikke min Skyld, at det atter foreligger her. Man har ogsaa sagt, at det nu ikke var Tiden til at begynde en Modstand, men at derimod, da den kongelige Kundgjørelse af 1852 fremkom, skulde man have begyndt at kæmpe, og da var det Tiden at imødegaae, hvad denne Kundgjørelse kunde bringe med sig, og man har fremdeles sagt, at de, der dengang vare mod Udviklingen af denne Kundgjørelse, netop havde skaffet os Ministeriet Ørsted, men det kan jeg aldeles ikke forstaae, thi det er jo ganske vist, at, havde de, der stemte mod de Love, som der dengang forelaae, navnlig Soldloven, for hele Monarchiet og Arvesølgeloven for hele Monarchiet,